

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem Mgr. Tomášem Blažkem ve věci

žalobce: **L. T.**
zastoupený advokátem Mgr. Štěpánem Jaklem
sídlem Mírové náměstí 157/30, 412 01 Litoměřice

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 12. 2017, č. j. KUKHK-36370/DS/2017/SR,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný rozhodl o odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Hradce Králové (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 21. 9. 2017, č. j. MMHK/164594/2017, sp. zn. P/3048/2016/OS1/Dvo. Správní orgán prvního stupně uznal žalobce vinným ze spáchání přestupků podle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 a písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Za to mu uložil

pokutu ve výši 30 000 Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Žalovaný jako odvolací správní orgán zamítl odvolání žalobce a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil.

2. Uvedených přestupků se měl žalobce dopustit tím, že dne 22. 9. 2016 ve 21:45 hodin jako řidič řídil na dálnici D11 v km 62 (směr jízdy Praha) motorové vozidlo Škoda Superb registrační značky a v místě s nejvyšší dovolenou rychlostí 130 km/h mu byla měřičem rychlosti PolCam naměřena rychlost 164 km/h. Při zvážení možné odchylky silničního měřidla – 3 % při rychlostech vyšších než 100 km/h byla výsledná rychlost měřeného vozidla 159 km/h. Žalobce tedy překročil po odečtu maximální povolenou rychlost o 29 km/h. Zároveň bylo zjištěno, že žalobce měl platnou blokaci řidičského oprávnění pro všechny skupiny, a to od data 20. 7. 2016 z důvodu dosažení 12 bodů. Oznámení a výzva k odevzdání řidičského průkazu byla žalobci doručena fikcí dne 19. 8. 2016 (č. j. S-MHMP-DSC1331247/2016).

II. Obsah žaloby

3. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného včas podanou správní žalobou. Tvrdil, že postupem správního orgánu byl zkrácen na svých právech tak, že to zakládá nezákonnost rozhodnutí. Namítal, že žalobce v nedostatečné míře zkoumal a vyhodnocoval otázku zavinění – tedy zda žalobce alespoň měl a mohl vědět, že dosáhl celkového počtu 12 bodů, že mu bylo zasláno oznámení o pozbytí řidičského oprávnění a že toto oprávnění pátým dnem po doručení oznámení ztrácí. Žalobce podrobně rozebral právní úpravu doručování podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), a aplikoval ji na skutkové okolnosti v předmetném případě. Vyslovil názor, že vzhledem k okolnostem doručování neměl být jen možnost získat povědomí o tom, že pozbyl oprávnění řídit motorová vozidla, s příslušnou výzvou (kterou žalobce označil za rozhodnutí v materiálním slova smyslu) neměl možnost se vůbec seznámit, protože tato mu nebyla vhozena do schránky, nýbrž byla vrácena zpět odesílateli.
4. Rozhodnutí žalovaného, napadené touto žalobou, je přitom vázáno na účinky výzvy k odevzdání řidičského průkazu. Nebyla-li výzva řádně doručena, nemohla vyvolat účinky, předvídané zákonem. Pokud tyto účinky nevyvolala, pak žalobce nemohl jednat zaviněně, a to ani v nevědomé nedbalosti. Nebyla tak naplněna subjektivní stránka přestupku, s čímž se žalovaný, resp. správní orgán prvního stupně, dostatečně nevypořádaly, což činí jejich rozhodnutí nezákonnými.
5. Žalobce navrhl zrušit jak rozhodnutí žalovaného, tak i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, jež mu předcházelo, a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný ve svém vyjádření odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Podotkl, že se v rámci odvolacího řízení otázkou doručení oznámení o dosažení 12 bodů zabýval a podrobně rekapituloval okolnosti doručení.
7. Žalovaný má za to, že k řízení přistoupil odpovědně a nezaujatě, posoudil všechny relevantní skutečnosti, včetně posouzení závažnosti jednání a důvodnosti uložené sankce. Napadené rozhodnutí považuje za věcně správné, odpovídající zjištěným (a ničím nevyvráceným) skutečnostem, jakož i závažnosti projednávaného protiprávního jednání.

8. Žalobu navrhl zamítnout.

IV. Jednání soudu

9. K jednání konanému dne 8. 1. 2020 se dostavil žalobce se svým zástupcem. Žalovaný se z jednání omluvil, soud tak jednal v jeho nepřítomnosti.
10. Zástupce žalobce setrval na podané žalobě, na jejíž obsah také odkázal, zdůraznil některé žalobní body a vyjádřil se k replice žalovaného. K věci se dále podrobně vyjádřil i žalobce, popsal skutkové okolnosti případu a vyjádřil se i k okolnostem předchozích přestupků, jichž se dopustil. K dotazu soudu se žalující strana vyjádřila také k podrobnostem týkajícím se služby odosu zásilek, kterou má sjednanu s Českou poštou, s. p. Žalující strana navrhla provedení důkazu výpisem z bodového hodnocení řidiče; jiné důkazní návrhy nebyly vzneseny.
11. Krajský soud důkaznímu návrhu vyhověl a provedl důkaz výpisem z bodového hodnocení řidiče ze dne 2. 8. 2016. Z tohoto listinného důkazu vyplývá, že ke dni vyhotovení výpisu byl stav bodového hodnocení žalobce 11 bodů, poslední záznam byl ze dne 18. 2. 2015.
12. V rámci závěrečného návrhu zástupce žalobce navrhl, aby soud žalobě vyhověl a přiznal žalobci náhradu nákladů řízení. Žalovaný v řízení dostatečně neobhájil zákonnost svého postupu.

V. Posouzení věci krajským soudem

13. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného.
14. Z předloženého správního spisu vyplynulo, že správní orgán I. stupně obdržel od Policie České republiky, odboru služby dopravní policie Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje oznámení přestupku, jehož se dopustil žalobce tím, že řídil osobní motorové vozidlo zn. Škoda Superb, registrační značky a překročil nejvyšší dovolenou rychlost 130 km/h na dálnici mimo obec. Měřičem Polcam mu byla dne 22. 9. 2016 ve 21:45 hod. naměřena výsledná rychlost 159 km/h. Současně bylo provedenou lustrací zjištěno, že žalobce má platnou blokaci od 20. 7. 2016 pro všechny skupiny řidičských oprávnění z důvodu dosažení 12 bodů, přičemž oznámení a výzva k odevzdání řidičského průkazu mu byla doručena fikcí dne 19. 8. 2016. Žalobci byl hlídkou policie zadržen řidičský průkaz.
15. Ve správním spise je založeno oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění ze dne 4. 8. 2016, č. j. MHMP 1351933/2016. Založena je i kopie poštovní obálky, resp. doručenky, z níž se podává, že se jedná o doručenkou zásilky, která obsahovala oznámení uvedeného čísla jednacího. Zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 9. 8. 2016, téhož dne byl adresát vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo mu zanecháno poučení. Z doručenky se dále podává, že žalobce měl zřízenou službu „Odnáška“, a v úložní lhůtě si zásilku nevyzvedl, protože byla tato vrácena zpět odesilateli.

16. Rozhodnutím Magistrátu města Hradec Králové ze dne 21. 9. 2017 byl žalobce uznán vinným přestupkem podle § 125c odst. 1 písm. e) bod 4 zákona o silničním provozu, kterého se dopustil shora popsáním skutkem. Za to mu byla udělena pokuta ve výši 30 000 Kč, zákaz činnosti řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců a povinnost nahradit náklady řízení. Žalovaný jako odvolací správní orgán napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalovaného a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil.
17. Žalobce ve své žalobě namítl, že správní orgán se nedostatečně zabýval a nesprávně vyhodnotil otázku zavinění žalobce v souvislosti s tím, zda mu byla řádně doručena výzva k odevzdání řidičského průkazu a oznámení o pozbytí řidičského oprávnění. Krajský soud k tomu konstatuje, že Magistrát hlavního města Prahy použil k doručování předmětné zásilky obálku s dispozicí „nevracet, vložit do schránky, uložit 10 dní“. Současně bylo zjištěno, že žalobce měl u České pošty, s. p., zřízení službu „odnáška“. Tato služba spočívá v tom, že zásilky adresované žalobci mu nejsou doručovány na adresu jeho bydliště, ale jsou ponechávány na pobočce pošty na vyhrazeném místě, kde si je žalobce v pravidelných intervalech podle vlastní úvahy vyzvedává. Ze záznamů České pošty, s. p., na obálce vyplývá, že zásilka byla připravena k vyzvednutí 9. 8. 2016. Protože si ji žalobce nevyzvedl, byla dne 22. 8. 2016 vrácena zpět odesilateli. Těžiště námítky žalobce spočívá v tom, že zásilka neměla být vrácena odesilateli, aby měl žalobce fakticky zachovanou možnost se se zásilkou seznámit, anebo že mu mělo být alespoň na vyhrazeném místě k ukládání zásilek zanecháno oznámení.
18. Podle § 23 odst. 1 správního řádu nebyl-li v případě doručování podle § 20 adresát zastižen a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 20, písemnost se uloží. Podle § 23 odst. 3 se písemnost uloží v provozovně provozovatele poštovních služeb, pokud se doručuje jeho prostřednictvím. Podle § 23 odst. 4 se adresát vyzve vložení oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl; současně se mu sdělí, kde, odkdy a v kterou denní dobu si lze písemnost vyzvednout. Je-li to možné a nevyloučil-li to správní orgán, písemnost se po uplynutí 10 dnů vloží do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo; jinak se vrátí správnímu orgánu, který ji vyhotovil.
19. Krajský soud přisvědčuje žalobci v tom, že Česká pošta, s. p., v posuzovaném případě nepostupovala zcela správně, pokud žalobcem nevyzvednutou zásilku vrátila odesilateli, namísto toho, aby ji ponechala k vyzvednutí adresátovi, tedy v tomto případě žalobci. Správní orgán takový postup v předmětném případě nevyloučil, jako vhodnější by se tedy jevil postup, kdy by pošta po uplynutí uložitelné doby vrátila odesilateli pouze doručenkou s vyznačením příslušných relevantních skutečností, a samotnou zásilku s písemností ponechala dále k vyzvednutí adresátovi na vyhrazeném místě na poštovní pobočce, neboť toto místo je nepochybně tzv. jiným vhodným místem ve smyslu § 23 odst. 4 správního řádu. Podstatná je však skutečnost, že k naplnění tzv. fikce doručení podle § 24 odst. 1 správního řádu dochází uplynutím lhůty deseti dnů ode dne, kdy byla písemnost připravena k vyzvednutí. V takovém případě se písemnost považuje za doručenou posledním dnem této lhůty, a to bez ohledu na to, zda byla následně vložena do schránky, na jiné vhodné místo nebo vrácena správnímu orgánu (srov. § 23 odst. 4 ve spojení s § 24 odst. 1 správního řádu). V tomto smyslu judikoval i Nejvyšší správní soud v rozsudku rozšířeného senátu ze dne 20. 12. 2016, č. j. 3 As 241/2014 – 41.

20. Pokud žalobce namítal, že mu provozovatelem poštovních služeb nebyla zanechána výzva a poučení podle § 23 odst. 4 správního řádu, pak toto zůstalo pouze v rovině nijak neprokázaného tvrzení. Negativní tvrzení a skutečnosti sice z povahy věci nelze prokazovat, ovšem soud nemohl přehlédnout, že je zde poštovní doručení prokazující skutečnost, že žalobce jako adresát byl vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo mu zanecháno poučení; doručení je přitom veřejnou listinou, u níž se má za to, že údaje v ní uvedené jsou správné, dokud není prokázán opak. Žalobce pak v řízení opak neprokázal a neposkytl ani důkaz, který by mohl správnost údajů na doručení učinit byt' jen pochybnou.
21. Žalobce netvrdil ani neprokazoval, že by si pro dočasnou nepřítomnost nebo z jiného vážného důvodu nemohl bez svého zavinění uloženou písemnost ve stanovené lhůtě vyzvednout, což by mohlo mít vliv na platnost doručení nebo na určení okamžiku, kdy byla písemnost doručena, ve smyslu § 24 odst. 2 správního řádu.
22. Pokud žalobce namítal, že má zřízení datovou schránku, jejímž prostřednictvím měl správní orgán doručovat, v průběhu řízení bylo objasněno, že tuto datovou schránku má zřízení jako podnikající fyzická osoba pro účely podnikání; správní orgán tedy správně prostřednictvím takto zřízení datové schránky nedoručoval písemnost, která se podnikatelské činnosti žalobce nijak netýkala.
23. S ohledem na právě uvedené je třeba učinit závěr, že předmětná zásilka – obsahující oznámení o dovršení 12 bodů v hodnocení řidiče a oznámení o pozbytí řidičského oprávnění – byla žalobci platně doručena.
24. Zbývá tedy posoudit otázku zavinění žalobce ve vztahu k přestupkům, za které byl sankcionován. Podstatné je, zda na toto zavinění měla nějaký vliv skutečnost, že žalobce se před spácháním těchto přestupků fakticky neseznámil s oznámením o dovršení 12 bodů v hodnocení řidiče a s oznámením o pozbytí řidičského oprávnění. Subjektivní stránku přestupku je třeba hodnotit v celkovém kontextu jednání žalobce i jeho osobních poměrů. Zde krajský soud dospěl k závěru, že výše zmíněné pochybení provozovatele poštovních služeb nebylo způsobilé žalobce ze spáchání přestupku vyvinut.
25. Žalobce si smluvním ujednáním s Českou poštou, s. p., zřídil službu „odnáška“, čímž zamezil tomu, aby mu byly případné písemnosti správních orgánů donášeny na adresu jeho bydliště. Zároveň ale mohl a měl předpokládat, že mu může být jakýmkoliv orgánem veřejné moci doručována písemnost se zásadním dopadem do jeho právní sféry. Z tohoto důvodu se měl v pravidelných intervalech (kratších než 10 dnů, což je lhůta, po níž podle správního řádu nastává fikce doručení, tato lhůta je dána zákonem a její znalost se – v duchu obecně uznávaných právních zásad – předpokládá) dostavovat na příslušnou pobočku České pošty, s. p., k odnášce zásilek. Takovou obezřetnost lze dle názoru krajského soudu po žalobci spravedlivě požadovat, a pokud se jí neřídil, jde mu to v posuzovaném případě k tíži. Žalobce má navíc bohatou zkušenost s účastenstvím ve správních řízeních vedených pro porušení různých právních povinností (jak o tom sám žalobce hovořil při soudním jednání). Vzhledem k těmto svým osobním poměrům žalobce mohl a měl postupovat s náležitou obezřetností při přebírání zásilek adresovaných mu orgány veřejné moci.
26. Kdyby se žalobce dostavil k odnášce předmětné zásilky v době, kdy byla uložena na pobočce pošty, pak by se dozvěděl o tom, že dosáhl 12 bodů v hodnocení řidiče, a mohl by se vyvarovat protiprávního jednání spočívajícího v řízení bez řidičského oprávnění.

Žalobcem v soudním řízení předložený důkaz – výpis z hodnocení řidiče, o nějž sám požádal dne 2. 8. 2016 – pak svědčí spíše v jeho neprospěch. Celou situaci lze totiž vnímat i tak, že žalobce tím spíše, že věděl, že se již stavem bodového hodnocení pohybuje při samé hranici pro pozbytí řidičského oprávnění, měl být obzvláště obezřetný a vyvíjet náležitou součinnost při doručování, tedy dostavovat se v pravidelných intervalech k odnásce pošty. Pokud tak neučinil, jednal nedbale a musí nést právní důsledky z toho plynoucí.

VI. Závěr a náklady řízení

27. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
28. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 15. ledna 2020

Mgr. Tomáš Blažek v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení: I. S.

